

Hüznün Soğukluğu

– Çetin İMER · 03 Aralık 2009

Hüzünlü olduğumda,
nedense ben hep üşürüm,
Kuytularda gizlenir,
bir kenara büzüşürüm.
El ele göz göze,
çiftler gördüğümde,
Bu yalnızlığımın nedenini düşünürüm.

Hayat yolu uzun git git bitmiyor,
tek başına yürümekle ise hiç çekilmiyor.
Lanet üzerime yapışmış sanki,
Ne yapsam ne etsem bir türlü gitmiyor.
Tanrım.
Diyeti neyse bu durumun,
faturasını ödemeye hazırım gayri.
Çünkü sevdiğimin hayali
gözümün önünden gitmiyor.

Yalnızlık sana mahsustur,
bunu iyi biliyorum.
Haddim değil belki ama,
Sevenler hep neden ayrı,
diye merak ediyorum.
Dünya güllük gülistanlık.
ve de herkes mutlu olsa,
Bu tablonun kime zararı olur ki
diye soruyorum.
Yaşadığımız
nasıl bir garip mekân yarabbi,
Bir azaptan,
Bir sevinçten geberiyorum

Çetin İmer
4-12-2009 U.Köprü